

jeho osobě dne 12. 4. 2012 k vydání nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání v důsledku čehož mu vznikla nemajetková újma.“

- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- V. Žalobce je povinen zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 2 náhradu nákladů státu ve výši 779 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VI. Žalovaná je povinna zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 2 náhradu nákladů státu ve výši 779 Kč, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou ke zdejšímu soudu se žalobce domáhal po žalované zaplacení nemajetkových újem vzniklých žalobci v důsledku vedení trestního stíhání a vydání nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném u Okresního soudu v Mělníku pod sp. zn. [REDAKCE] a taktéž z tvrzeného nesprávného úředního postupu tohoto soudu a poskytnutí omluvy. Žalobce uváděl, že na základě usnesení policejního orgánu z 12. 4. 2012 byl stíhán pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle ustanovení § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), c) trestního zákona, kterého se měl dopustit jako soudce [REDAKCE] ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. [REDAKCE] kdy měl úmyslně pozměnit výrok rozsudku v protokole o jednání [REDAKCE] a v písemném vyhotovení rozsudku tak, že se lišil od výroku vyhlášeného při jednání soudu. Žalobce dále uváděl, že rozsudkem Okresního soudu v Mělníku z 30. 11. 2015 č. j. [REDAKCE] byl uznán vinným ze spáchání trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele dle shora uvedeného ustanovení trestního zákoníku a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byl poškozený [REDAKCE] I. [REDAKCE] D. [REDAKCE] odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Žalobce podal proti rozsudku nalézacího soudu odvolání, o kterém následně rozhodl Krajský soud v Praze tak, že usnesením z 13. 4. 2016 č. j. [REDAKCE] podle ustanovení §257 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadený rozsudek zrušil a věc postoupil Nejvyššímu správnímu soudu České republiky jako soudu kárnému, neboť skutek není trestním činem, ale mohl by být posouzen jako kárné provinění. Žalobce uváděl, že v příčinné souvislosti s předmětným trestním stíháním bylo významně zasaženo do jeho osobní cti a pověsti, do jeho zdravotního stavu, uváděl vysokou medializaci případu, rodinné komplikace a taktéž pracovní – ekonomický zásah do jeho osobnostních sfér. Za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným rozhodnutím o zahájení trestního stíhání žádal zaplacení částky 2 500 000 Kč. Dalším nárokem pak byl požadavek na zaplacení částky 170 000 Kč z titulu nesprávného úředního postupu (nepřiměřené délky řízení) a dále nárok na omluvu ve formě úředního dopisu opatřeného podpisem ministra spravedlnosti, jejíž text následně konkretizoval. Svůj nárok u žalované žalobce předběžně uplatnil dne 30. 6. 2017, v době podání žaloby nebylo na nárok ani z části hrazeno.
2. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností učinila předběžné uplatnění nároku žalobce na náhradu nemajetkových újem ve smyslu zákona č. 82/98 Sb., v celkové výši 2 670 000 Kč z titulu nesprávného úředního postupu a nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném u Okresního soudu v Mělníku pod sp. zn. [REDAKCE] dne 30. 6. 2017. Žalovaná nároku žalobce nevyhověla ani z části, což mu sdělila stanoviskem z 23. 8. 2018. Žalovaná v prvé řadě vznesla námitku promlčení nároku žalobce na náhradu nemajetkové újmy z nezákonného trestního stíhání poukazem na ustanovení § 32 zákona č. 82/98 Sb., když uvedla, že k pravomocnému skončení trestního stíhání došlo 13. 4. 2016, poukazovala však, že

až dne 30. 6. 2017 došlo k uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy způsobené nezákonným trestním stíháním. S ohledem na běh promlčecích dob proto tento nárok shledávala promlčeným. Nad rámec shora uvedeného pak uvedla, že pokud by se soud neztotožnil s námitkou promlčení, jakékoli zadostiučinění za trestní stíhání žalobce ve finanční formě by bylo zcela v rozporu s dobrými mravy a obecně sdílenou představou spravedlnosti, když poukazovala na výsledek kárného řízení, které bylo proti žalobci vedeno po skončení řízení trestního u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. [REDAKCE]. Pokud jde o druhý odpovědnostní titul, nesprávný úřední postup spočívající v nepřiměřené délce řízení, žalovaná shrnula, že celková délka předmětného řízení trvala 4 roky a 10 měsíců, řízení probíhalo na 3 stupních soudní soustavy, přičemž šlo o řízení trestní. Žalovaná poukazovala na procesní složitost řízení s tím, že jako jediný průtah řízení shledala období mezi 30. 10. 2013 až 7. 3. 2014, tedy v období o rozhodování předložení věci o odnětí a příkázání věci. Vzhledem ke všem okolnostem případu pak předmětnou délku řízení hodnotila jako přiměřenou a nárok na finanční zadostiučinění shledávala nedůvodným.

3. Mezi účastníky bylo učiněno nesporným uplatnění nároku žalobce na náhradu nemajetkových újem z titulu nesprávného úředního postupu a nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném u Okresního soudu v Mělníku pod sp. zn. [REDAKCE] dne 30. 6. 2017 u žalované a dále vydání zamítavého stanoviska žalované dne 23. 8. 2018.
4. Mezi účastníky zůstalo sporným splnění předpokladů podle zákona č. 82/98 Sb., pro finanční plnění přiměřeného zadostiučinění a námitka promlčení vznesená žalovanou.
5. Ke sporným skutečnostem soud prováděl dokazování listinnými důkazy, výslechy svědků i účastnickým výsledkem, ze kterých má prokázány následující skutečnosti: Z usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 6 Tdo 1355/2019-59 má soud za zjištěno, že jím bylo odmítnuto dovolání ve věci žalobce dne 8. 12. 2016, z doručky ohledně zasílání rozhodnutí má soud za prokázáno, že rozhodnutí bylo 14. 1. 2017 doručeno žalobci (10. 1. 2017 pak [REDAKCE] M [REDAKCE] B [REDAKCE], 11. 1. 2017 J [REDAKCE] M [REDAKCE] a 10. 1. 2017 Nejvyššímu státnímu zastupitelství). Z dopisu náměstka ministryně spravedlnosti [REDAKCE] M [REDAKCE] Ž [REDAKCE] [REDAKCE] z 10. 11. 2009 zasílaného žalobci má soud za zjištěno, že jménem Ministerstva spravedlnosti tento potvrzoval přijetí přihlášky žalobce do výběrového řízení na funkci soudce Evropského soudu pro lidská práva, z dopisu zasílaného žalobci ze strany [REDAKCE] D [REDAKCE] K [REDAKCE] z 8. 12. 2009 žalobci má soud za zjištěno, že žalobce byl zván k osobnímu pohovoru před výběrovou komisí pro výběrové řízení na kandidáta na funkci soudce Evropského soudu pro lidská práva.
- Z podstatného obsahu spisu **Okresního soudu v Mělníku sp. zn. [REDAKCE]** má soud za prokázán následující průběh řízení: oznámení o podezření ze spáchání trestného činu doručené Okresnímu státnímu zastupitelství v Ústí nad Labem 23. 5. 2011, následně vydané usnesení ve smyslu ustanovení § 160 odst. 1 trestního řádu o zahájení trestního stíhání osoby žalobce 21. 3. 2012 Policií České republiky, útvaru odhalování korupce a finanční kriminality SKPV Expozitury Ústí nad Labem za trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1, písm. a), odst. 2, písm. a) a c) trestního zákona, vyznění ve smyslu § 76 odst. 2 zákona o soudech a soudcích, zasílané Ministerstvu spravedlnosti 26. 3. 2012 Policií České republiky, útvaru odhalování korupce a finanční kriminality SKVP s tím, že je oznamováno zahájení trestního stíhání obviněného [REDAKCE] R [REDAKCE] P [REDAKCE], námitka podjatosti policejního orgánu a blanketní stížnost podaná proti usnesení dne 27. 3. 2012 ze strany žalobce, podaná stížnost, která byla zasílaná Okresnímu státnímu zastupitelství v Mělníku, včetně jejího podrobného odůvodnění, vydání usnesení policejním orgánem České republiky, útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, Expozitury v Ústí nad Labem z 11. 4. 2012 č. j. [REDAKCE] ohledně rozhodnutí o nevyhloučení [REDAKCE] V [REDAKCE] N [REDAKCE]

z vykonávání úkonu trestního řízení, podaná stížnost do usnesení orgánu policie ČR zaslaná Okresnímu státnímu zastupitelství v Mělníku 25. 4. 2012, usnesení státního zástupce okresního státního zastupitelství sp. zn. [REDAKCE] ze dne 2. 5. 2012 vydané Mgr. Petrou Linkovou, státní zástupkyní OSZ Mělník ohledně zamítnutí stížnosti žalobce proti zahájení trestního stíhání, sdělení zasílané Advokátní kanceláří JUDr. Jiřího Jiráska ohledně převzetí obhajoby žalobce 5. 4. 2012, vyrozumění obhájce o vyšetřovacích úkonech, a to 27. 6. 2012, pokud jde o jednotlivé vyšetřovací úkony, konkrétně výslechy, vyrozumění obhájce opět o vyšetřovacích úkonech ze dne 13. 7. 2012 zasílané JUDr. Jiřímu Jiráskovi Policií České republiky, protokol o výslechu obviněného z 1. 8. 2012, protokol o výslechu svědka M. H. [REDAKCE] z 2. 8. 2012, protokol o výslechu svědka A. P. [REDAKCE] z 2. 8. 2012, dále žádost o poskytnutí součinnosti podle § 8 odst. 1 zasílaná [REDAKCE] z 5. 4. 2012 Policií České republiky, útvarem korupce a finanční kriminality SKPV, ve spise dále založeno rozhodnutí J. P. [REDAKCE] z 30. 3. 2012 o dočasném zproštění výkonu funkce soudce žalobce do doby pravomocného skončení trestního stíhání č. j. [REDAKCE] a dále rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, resp. dopis z 27. 2. 2012 zasílaný Nejvyšším správním soudem Policií České republiky ohledně poskytnutí součinnosti ve smyslu § 8 odst. 1 trestního řádu, žádost o poskytnutí součinnosti podle § 8 odst. 1 trestního řádu zasílaný Nejvyššímu správnímu soudu z 9. 5. 2012 ze strany Policie České republiky, protokol o jednání u Nejvyššího správního soudu, jako soudu kárného v Brně z 15. 9. 2010, ze kterého se podává předsedkyně senátu L. V. [REDAKCE] zástupce předsedkyně senátu A. D. [REDAKCE] přisedící P. P. [REDAKCE] S. P. [REDAKCE], H. H. [REDAKCE], a J. M. [REDAKCE] protokolující úřednice Š. N. [REDAKCE] a přítomnost kárně obviněného R. P. [REDAKCE] a zastoupeného J. M. [REDAKCE] návrhovateli potom předseda [REDAKCE] soudu [REDAKCE] to vše ve věci kárného návrhu resp. návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce podle § 87 odst. 1, zákona č. 6/2002 Sb., ze dne 13. 4. 2010, protokol z Nejvyššího správního soudu, jako soudu kárného, o jednání z 11. 11. 2010, ze kterého se taktéž podává přítomnost kárně obviněného R. P. [REDAKCE] v rámci tohoto jednání, protokol o jednání Nejvyššího správního soudu, jako soudu kárného z 13. 12. 2010, ze kterého se opět podává přítomnost jak kárně obviněného, tak jeho obhájce JUDr. Jitky Mothejzlíkové, protokol o jednání Nejvyššího správního soudu v Brně z 12. 10. 2011, opět se z něj podává přítomnost R. P. [REDAKCE] zastoupeného JUDr. Jitkou Mothejzlíkovou, advokátkou, usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem, bez uvedení čísla jednacího resp. [REDAKCE] z 30. 10. 2013, kdy rozhodl v neveřejném zasedání o předložení věci Nejvyššímu soudu České republiky k rozhodnutí o odnětí a přikázání věci podle § 25 trestního řádu ve smyslu ustanovení § 188 odst. 1, písm. a) trestního řádu, usnesení Nejvyššího soudu v trestní věci obviněného sp. zn. 7Td 49/2014-5 ohledně postoupení věci Vrchnímu soudu v Praze ve věci návrhu na odnětí a přikázání věci podle § 25 trestního řádu, konkrétní rozhodnutí Nejvyššího soudu, žádosti o prodloužení lhůt k prověřování a taktéž i jejich rozhodování v trestním spise, žádost o zprávu z místa bydliště, adresovanou radou V. N. [REDAKCE] Magistrátu města [REDAKCE] ve věci žalobce z 13. 8. 2012 a následné sdělení, že proti žalobci nebylo vedeno žádné přestupkové řízení z 13. 8. 2012, opis z evidence rejstříku trestu fyzických osob na žalobce z absencí jakéhokoliv odsouzení dotyčné osoby, vyrozumění o možnosti prostudovat trestní spis z 1. 8. 2012 adresované R. P. [REDAKCE] V. N. [REDAKCE] ze strany Policie České republiky, konkrétně ve věci předmětného obvinění, na den 15. 8. 2012 a dále na vědomí taktéž jeho obhájci, žádost o prodloužení lhůty k vyšetřování z 3. 9. 2012, adresovaná Okresnímu státnímu zastupitelství ze strany Policie České republiky s žádostí o prodloužení lhůty do 15. 10. 2012, návrh na skončení vyšetřování, podaný ze strany žalobce 14. 8. 2012 Okresnímu státnímu zastupitelství v Mělníku ve smyslu § 166 odst. 1, 3 trestního řádu a podání návrhu na postup dle § 172 odst. 1, písm. a) trestního řádu, podaný návrh na zastavení trestního stíhání z 23. 8. 2012 ze strany žalobce okresnímu státnímu zastupitelství a vyrozumění, podnět k výkonu dohledu nad činností OSZ Mělník, taktéž vyrozumění Okresního státního zastupitelství zasílané advokátovi 27. 8. 2012, námitka

podjatosti Policie České republiky v Ústí nad Labem a Severočeském kraji a stížnost do usnesení orgánů Policie ČR č. j. [REDAKCE] z 21. 3. 2012, doručená Policií České republiky 12. 4. 2012, následovaly žádosti o poskytnutí součinnosti a záznamy o provedeném šetření na MSS Brno z 10. 10. 2012, záznam provedený Policií České republiky, následuje vyrozumění o možnosti prostudovat trestní spis, zasílané zástupci, resp. obhájci žalobce 18. 10. 2012 ze strany Policie České republiky, konkrétně na den 31. 10. 2012, dále žádost o prodloužení lhůty vyšetřování ve smyslu § 167 odst. 2 trestního řádu, adresovaná Okresnímu státnímu zastupitelství z 19. 10. 2012 ze strany Policie České republiky s tím, že je žádáno o prodloužení do 10. 11. 2012, následuje vyjádření k námitkám obviněného [REDAKCE] P [REDAKCE] žádost o prodloužení lhůty vyšetřování, zasílaná OSZ ze strany Policie České republiky 1. 11. 2012 – je žádáno o prodloužení do 15. 12. 2012, usnesení policejního orgánu, Policie České republiky, útvaru odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, Expozitura Ústí nad Labem z 1. 11. 2012 o absenci vyloučení z vykonávání úkonu trestního stíhání [REDAKCE] V [REDAKCE] N [REDAKCE] – č. j. [REDAKCE] stížnost z 9. 11. 2012 do usnesení policie zasílaná [REDAKCE] R [REDAKCE] P [REDAKCE] návrh na podání obžaloby, doručený OSZ 30. 4. 2013, podaná obžaloba k Okresnímu soudu v Mělníku 27. 6. 2013 na žalobce pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2, písm. a), c) zákona č. 140/61 účinného do 31. 12. 2009 trestního zákona, podnět k výkonu dohledu nad OSZ v Mělníku, zasílaný Krajskému státnímu zastupitelství ze strany žalobce a podnět k zahájení šetření – trestní oznámení na neznámého pachatele, protokol o neveřejném zasedání u Okresního soudu v Mělníku z 10. 7. 2013 s tím, že je věc předložena Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o místní příslušnosti a následuje rozhodnutí č. j. [REDAKCE] vydané Okresním soudem v Mělníku v neveřejném zasedání z 10. 7. 2013 s doložkou právní moci téhož dne s tím, že je rozhodováno podle § 188 odst. 1, písm. a) trestního řádu v trestní věci obviněného [REDAKCE] R [REDAKCE] P [REDAKCE] tak, že se tato předkládá Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o místní příslušnosti, návrh obhajoby na vrácení věci státnímu zástupci k došetření, doručený Okresnímu soudu v Mělníku 16. 7. 2013, výzva zasílaná předsedkyní senátu [REDAKCE] R [REDAKCE] P [REDAKCE] ve věci doložení plné moci nového obhájce, když u [REDAKCE] B [REDAKCE] došlo k pozastavení výkonu advokacie, žádost o povolení nahlédnout do spisu pro žalobce, založena plná moc obhájce a přípis Okresnímu soudu v Ústí nad Labem, adresovaný 5. 8. 2013 k Okresnímu soudu v Mělníku, předkládací zprávou byla věc předložena Vrchnímu soudu v Praze 9. 8. 2013 s tím, že je založen protokol o neveřejném zasedání z 16. 9. 2013, v rámci tohoto jednání bylo rozhodnuto usnesením o příslušnosti Okresního soudu v Ústí nad Labem k projednání a rozhodnutí příslušné věci podle § 24 odst. 1 trestního řádu, založeno rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp. zn. [REDAKCE] o místní příslušnosti uvedené shora, protokol o neveřejném zasedání z 30. 10. 2013 u Okresního soudu v Ústí nad Labem, kdy předseda senátu podal zprávu o stavu řízení a následně bylo vyhlášeno usnesení s tím, že podle § 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu ve věci trestní proti obžalovanému, byla věc předložena Nejvyššímu soudu České republiky k rozhodnutí o odnětí a přikázání věci podle § 25 trestního řádu, sdělení soudu v trestní věci obžalovaného, zasílané Okresnímu soudu v Ústí nad Labem ze strany správce konkurzní podstaty a dále úřední záznam ohledně urgování zasílání spisu, pokud jde o Nejvyšší správní soud a komunikaci s ním, usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem, zmiňované shora z 30. 10. 2013 o předložení věci Nejvyššímu soudu České republiky k rozhodnutí o odnětí a přikázání věci podle § 25, vrácení trestního spisu bez věcného vyřízení ze strany Nejvyššího soudu ČR dne 7. 7. 2014 Okresnímu soudu v Ústí nad Labem s pokyny, podání ze 14. 7. 2014 zasílané okresním státním zastupitelstvím Okresnímu soudu v Ústí nad Labem s žádostí o vyjádření, nová předkládací zpráva adresovaná Nejvyššímu soudu ČR z 28. 7. 2014 o opětovném předložení věci, rozhodnutí Vrchního soudu v Praze č. j. [REDAKCE] [REDAKCE] z 8. 9. 2014, kdy se podle § 25 trestního řádu věc odnímá Okresnímu soudu v Ústí nad Labem a přikazuje se k projednání a rozhodnutí Okresnímu soudu v Mělníku, referáty soudce z 6. 1. 2015 a 19. 1. 2015 ohledně žádosti o zapůjčení přílohových spisů a komunikace s Okresním soudem v Ústí nad Labem, založeny referáty z března roku 2014, hlavní líčení bylo

nařízeno na 26. 8. 2015 a 31. 8. 2015 referátem soudce z 2. 7. 2015, žádost o povolení nahlédnout do spisu ze dne 10. 7. 2015, úřední záznam, kdy bylo hovořeno s [redacted] B [redacted] uváděno, že [redacted] P [redacted] je na dovolené, konkrétně 22. 7. 2017 a tedy zařizuje předání a převzetí předvolání k hlavnímu líčení, návrh na připojení spisů ve věci [redacted] adresovaný Okresnímu soudu v Mělníku ze strany [redacted] R [redacted] příhody s uvedením konkrétních důkazních prostředků, dopis [redacted] M [redacted] Ž [redacted] adresovaný Okresnímu soudu v Mělníku ze strany Nejvyššího správního soudu ze 14. 8. 2015 s uvedením odpovědi na stav kárného řízení, ve spise je dále založena emailová komunikace, konkrétně zasílaná J [redacted] V [redacted] ze strany sekretariátu AK NT pokud jde o omluvu svědka z nařízeného hlavního líčení + nové termíny, které by byly k dispozici, doplnění listinných důkazů a návrhy na výslech svědků ze strany obviněného ze dne 20. 8. 2015 doručené 26. 8. 2015 Okresnímu soudu v Mělníku, protokol o hlavním líčení před Okresním soudem v Mělníku z 26. 8. 2015 č. j. [redacted] ze kterého se podává osobní přítomnost obžalovaného, včetně obhájce, přistoupeno k výslechu obžalovaného v rámci hlavního líčení, zakládány listinné důkazy, učiněn výslech svědkyně M [redacted] H [redacted] a dále provedeny listinné důkazy k dokazování na 3 stranách spisu a následně hlavní líčení přerušeno do 31. 8. 2015 v 9 hodin, protokol o hlavním líčení z 31. 8. 2015 u Okresního soudu v Mělníku, kde byl proveden výslech svědkyně [redacted] M [redacted] K [redacted], svědkyně L [redacted] Č [redacted] dříve D [redacted], svědkyně N [redacted] L [redacted], svědka [redacted] O [redacted] T [redacted] rozhodováno o svědečném a následně vyhlášeno usnesení, jímž bylo hlavní líčení odročeno na 26. 10. 2015 v 9:30 hodin za účelem výslechu dalších svědků, ve spise dále založeny protokoly, resp. referáty soudce ohledně nařízení hlavního líčení na 30. 11. 2015, 10. 11. 2015 a dále rozhodování o svědečném, a to usnesením z 26. 10. 2015, jímž bylo přiznáno svědečné [redacted] A [redacted] P [redacted] protokol o hlavním líčení z 26. 10. 2015 u Okresního soudu v Mělníku, kdy se taktéž podává osobní přítomnost žalobce a jeho obhájce, kdy byl zopakován průběh minulého hlavního líčení a přistoupeno k výslechu svědkyně P [redacted] B [redacted], svědkyně H [redacted] D [redacted], [redacted] A [redacted] P [redacted] dále předloženy k nahlédnutí listiny z přílohových spisů sp. zn. [redacted] a další listiny, které byly čteny, dále přistoupeno k výslechu [redacted] I [redacted] D [redacted] jakožto svědka a hlavní líčení odročeno za účelem předvolání dalšího svědka na 30. 11. 2015, protokol o hlavním líčení u Okresního soudu v Mělníku z 30. 11. 2015, které proběhlo opět za přítomnosti žalobce a jeho obhájce, byl vyslechnut svědek N [redacted] T [redacted] předloženy k nahlédnutí listiny, které byly dále čteny k důkazu a přistoupeno k závěrečným řečem, v rámci hlavního líčení byl vyhlášen rozsudek, jímž byl žalobce v procesním postavení obžalovaného uznán vinným ze spáchaného skutku trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2, písm. a), c) trestního zákona a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 trestního zákona podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let a dále byl odkázán ve smyslu § 229 odst. 1 trestního řádu poškozený [redacted] L [redacted] D [redacted] správce konkurzní podstaty úpadce [redacted] se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, písemné vyhotovení rozhodnutí je založeno na č. l. 2378, podaná předkládací zpráva ke Krajskému soudu v Praze k podanému odvolání [redacted] R [redacted] P [redacted] a to 28. 1. 2016, když ve spise je založeno odůvodnění odvolání obžalovaného z 27. 1. 2016 a taktéž vyjádření ve věci odvolání obžalovaného na č. l. 2514 vyhotovené J [redacted] M [redacted] dále založen protokol o veřejném zasedání Krajského soudu v Praze z 18. 3. 2016 ve věci odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Mělníku z 30. 5. 2015 č. j. [redacted] [redacted] ze kterého se mj. podává osobní přítomnost žalobce a jeho obhájkyne [redacted] M [redacted] B [redacted] s tím, že závěrem bylo veřejné zasedání odročeno na 13. 4. 2016 v 9 hodin za účelem výslechu svědků P [redacted] a H [redacted] tyto byli následně voláni referátem soudce z 21. 3. 2016, návrh na doplnění dokazování v trestní věci podal žalobce prostřednictvím své obhájkyne 7. 4. 2016, v rámci veřejného zasedání konaného u Krajského soudu v Praze z 13. 4. 2016 došlo k zopakování dosavadního stavu řízení, následně k výslechu svědka [redacted] A [redacted] P [redacted] a následně upuštěno od výslechu svědkyně H [redacted] a dokazování skončeno, bylo vyhlášeno usnesení, jímž podle § 257 odst. 1, písm. b) trestního řádu byl napadený

rozsudek zrušen a věc postoupena Nejvyššímu správnímu soudu ČR jako soudu kárnému, neboť skutek není trestným činem, ale mohl by být posouzen jako kárné provinění, ve spise dále založeno písemné vyhotovení samotného usnesení Krajského soudu v Praze pod č. j. [REDAKCE] z 13. 4. 2016 s doložkou právní moci téhož dne, která je zde vyznačena, ve věci dále bylo rozhodováno o přiznání svědeckého, a to náhrady ušlého výdělku [REDAKCE] A [REDAKCE] P [REDAKCE] usnesením Krajského soudu v Praze z 22. 4. 2016, ve věci bylo podáno dovolání k Nejvyššímu soudu ČR Nejvyšším státním zastupitelstvím pod sp. zn. [REDAKCE] následovalo vyjádření k dovolání ze strany zástupce žalobce, předkládací zprávou z 30. 9. 2016 byla věc předložena Nejvyššímu soudu ČR a dále založen protokol o neveřejném zasedání Nejvyššího soudu v Brně ve věci sp. zn. 6 Tdo 1355/2016 z 8. 12. 2016, v rámci něhož bylo vyhlášeno usnesení o odmítnutí dovolání dle § 265i) odst. 1, písm. e) trestního řádu, písemné vyhotovení usnesení Nejvyššího soudu ČR se nachází na č. l. 2734, z doručenek pak vyplývá doručování předmětného rozhodnutí R [REDAKCE] P [REDAKCE] 14. 1. 2017, Nejvyššímu státnímu zastupitelství pak 10. 1. 2017, okresnímu státnímu zastupitelství 10. 1. 2017, [REDAKCE] M [REDAKCE] B [REDAKCE] 10. 1. 2017, J [REDAKCE] M [REDAKCE] 10. 1. 2017, [REDAKCE] K [REDAKCE] J [REDAKCE] 10. 1. 2017, když poslední z nich jsou doručovány prostřednictvím datové schránky, žalobci pak prostřednictvím doručenky typ I. do vlastních rukou.

6. Z výslechu svědka R [REDAKCE] P [REDAKCE] soud zjistil, že jde o syna žalobce, tento byl podrobně obeznámen s vedením trestního řízení proti jeho otci, které podrobně popsal, včetně okolností vedení kárného řízení, které po trestním řízení následovalo. Svědek se vyjádřil k zásahu do osobnostních práv v důsledku vedení trestního řízení, jak svého otce, tak celé rodiny, když toto především svou délkou a povahou zasáhlo do kredibility otce, sám svědek uváděl, že taktéž trestní stíhání svého otce špatně nesl, mělo to dopad na jeho soustředění, pokud jde o dopis disertační práce. Uváděl, že trestní řízení otce ovlivnilo i jeho v profesní sféře, neboť má shodné křestní jméno s otcem a taktéž působí jako právník. Jméno otce se pravidelně objevovalo ve všech vyhledávacích, trestní stíhání jej samotného poškodilo u pohovoru v Advokátní kanceláři u V [REDAKCE] K [REDAKCE] který jej měl označit za osobu, která si nese stigma svého otce. Dovožoval poškození cti, pověsti a dobrého jména svého otce v důsledku vedení trestního řízení, zprostředkovaně pak poškození pověsti a dobrého jména svého. Známe a kamarádi s ním kauzu probírali, částečně trestní řízení vedlo ke snížení kontaktů s některými známými. Svědek hovořil taktéž o finančních dopadech vedení trestního řízení na rodinu s tím, že žalobci byly zadržovány cca 2 miliony Kč na platu, což bylo 50% platu, které nedostával v důsledku vedení trestního řízení. Uváděl pokles životního standardu rodiny díky omezení finančních prostředků, nutnost prodeje bytu, aby byl udržen životní standard. Na co konkrétně finanční prostředky z prodeje bytu byly následně využity, svědek nevěděl. Domníval se, že byly vynaloženy např. na zdravotní péči žalobce a jeho manželky. Svědek potvrdil, že žalobce v průběhu trestního řízení trpěl na bolesti hlavy, zhoršil se mu sluch, byl nucen navštívit lékaře, bližší podrobnosti ke zdravotnímu stavu nevěděl. Potvrdil taktéž širokou medializaci případu, pokud jde o mediální výstupy, kterých byly desítky až stovky. Medializace pak probíhala v regionálním tisku i televizi, taktéž pak v celostátní televizi. Svědek dále potvrdil profesní kariéru žalobce, kdy tento působil na Ministerstvu spravedlnosti, na Vrchním soudě, předtím 20 let na obchodním soudu, taktéž na úseku civilním [REDAKCE] Uváděl taktéž rozhodnutí předsedy Krajského soudu, že otce překládá na trestní agendu se specializací na cizince, když toto vnímal, jako velmi nestandardní, když otec měl předchozí praxi 20 let s obchodními spory. V souvislosti se změnami agend pak cítil u otce psychický tlak na výkonnost a zvládnutí přechodu z agendy na agendu novou. Celá rodina čelila nejistotě ohledně výsledku trestního řízení s tím, že bylo následně v případě jeho odsouzení vysoce ohroženo finanční zabezpečení celé rodiny. Otce líčil jako poctivého člověka, který před zahájením trestního stíhání byl frontmanem kapely, hrál na 7 hudebních nástrojů a bavičem. Trestní stíhání pak zanechalo následky i v osobnostní sféře a chování samotného žalobce. Svědek následně doplnil, že má za

to, že byt byl prodáván z důvodu hypotéky na byt druhý, tedy pokrytí těchto nákladů na hypotéku.

7. Z výslechu svědkyně J. P. má soud za zjištěno, že jde o dceru žalobce, taktéž podrobně popisovala vedení trestního řízení proti svému otci, především pak vysokou medializaci případu, která je znát i v současné době na internetu. Celá rodina velmi negativně nesla psychicky trestní stíhání, sama svědkyně s otcem absolvovala soudní jednání, uváděla odliv známých a přátel. Sama svědkyně uváděla, že se obávala o svou vlastní bezpečnost s ohledem na medializaci případu jak při soudních jednáních, tak mimo ně. Uváděla psychické obtíže otce ohledně zaživacího traktu a problémy se zuby, následnou operaci žlučníku, dále poškození dobré cti a pověsti žalobce i celé jeho rodiny, a to i na venkově, kde žije matka žalobce. Uváděla, že poškození cti a pověsti pociťuje celá rodina do současné doby. Svědkyně dále potvrdila snížený plat žalobce, tedy následný dopad do ekonomické sféry rodiny, pokud jde o příjmy. Skutečnost finančního ponížení platu stresovala žalobce i celou rodinu, a svědkyně uváděla, že měla vliv i do poškození zdraví. Celá rodina se musela finančně uskromnit.
8. Z výslechu svědka V. K. má soud za prokázáno, že tento osobně žalobce neznal, z médií znal jméno žalobce s tím, že jde o soudce. Svědek uvedl, že žalobce nezná, o nezákonném trestním stíhání žalobce nevěděl, zná pouze syna žalobce, který u něj pracoval jako koncipient v advokátní kanceláři. Období spolupráce si již nedovedl vzpomenout. Uvedl, že spolupráce probíhala pouze krátce, v řádu několika měsíců, nedovedl říci, jakým způsobem se k němu syn žalobce dostal, zda přes výběrové řízení, či jinak. Svědek nedovedl potvrdit ani okolnosti důvodu odchodu syna žalobce z advokátní kanceláře. Vyvrátil, že by se kdykoli jakkoli negativně vyjadřoval na adresu advokátního koncipienta, syna žalobce. Uvedl, že slovo „stigma“ nepoužívá, není možné, aby jakkoli syna žalobce označil tímto výrazem. Svědek taktéž potvrdil, že spojitost mezi P. který byl u něj zaměstnán, a žalobcem nevnímá.
9. Z výslechu svědkyně J. P. má soud za zjištěno, že jde o manželku žalobce, o trestním stíhání žalobce věděla, velmi těžce jej nesl manžel a i celá rodina, sama svědkyně měla obavu o jeho zdraví. Uváděla, že v průběhu trestního řízení žalobce nemohl spát, byl podrážděný, měl obavy jak z trestního stíhání, tak v podstatě obavy o celou rodinu. Pokud jde o zdravotní potíže, trpěl bolestmi hlavy, zubů, měl problémy se žlučníkem, situace se následně zhoršila a se žlučníkem byl na operaci. V této souvislosti přišel i o nějaké zuby. Dříve zdravotními problémy netrpěl. Svědkyně vylíčila žalobce jako čestného, přímého a obětavého člověka, který pro rodinu udělal všechno, byl to vzor. Vzájemně se v rodině podporovali, a to i v průběhu trestního řízení, pokud jde o širší rodinu, ani zde vztahy narušeny nebyly. Pokud jde o vztahy na pracovišti, tyto znala svědkyně pouze z vyprávění manžela, které se následně vyhroutily s předsedou soudu panem doktorem K. Uváděla, že dříve byly vztahy i mimopracovní vřelé, následně, po zahájení trestního stíhání, vztahy ochladly, přátelské vztahy se zpřetrhaly. O ostatních problémech s případnými spolupracovníky svědkyně nevěděla. Svědkyně dále potvrdila širokou medializaci případu, věděli o ní sousedé, projevovalo se to např. tím, že přestali zdravít, či měli uštěpačné poznámky. Dříve vedla rodina čilý společenský život, s ohledem na negativní reakce okolí tento musela opustit. Čest a pověst utrpěla i na vesnici, kde žije matka svědkyně, zde také zaznamenala negativní reakce na žalobce. Svědkyně potvrdila dále odliv některých známých, kteří se začali rodiny stranit. Rodina s manželem držela, snažili se jej doprovázet na hlavní líčení, trestní stíhání však celou rodinu zasáhlo. Svědkyně se dále vyjadřovala k negativnímu vztahu doktora K. k osobě žalobce, když dovozovala, že tomuto měly vadit vysoké pracovní ambice jejího manžela a následně se k němu začal chovat negativně a kariérní postup mu nepřál. Z tohoto důvodu ho následně přeřadil na trestní agendu, ve které nikdy předtím nepůsobil, když provozoval agendu konkurzní.

10. Z výsledku svědkyně H [redacted] D [redacted] má soud za zjištěno, že jde o bývalou spolupracovnici žalobce ze zaměstnání, spolupracovala s ním od roku 2009 jako vedoucí kanceláře. O trestním řízení žalobce věděla svědkyně pouze okrajově, uváděla, že se o tom moc nemluvilo, znala výsledek trestního řízení, který spočíval ve zproštění žalobce obžaloby. Uváděla, že v kontaktu s žalobcem byla stále, na soudu stále působí. Spolupráci s žalobcem popisovala po pracovní stránce jako běžnou, a to jak před jeho trestním stíháním, tak i následně poté. Svědkyně popisovala změnu v osobnosti žalobce, když tento byl před trestním stíháním vždy veselý, dobře se s tím spolupracovalo, v dobré náladě, po jeho návratu na soud po zproštění obžaloby byl uzavřený a byl znát velký rozdíl. Tuto změnu chování přisuzovala stresu, který žalobce utrpěl v průběhu trestního stíhání. Žalobce popisovala jako velmi pracovitého, o žádném dřívějším kárném provinění nevěděla. Celý případ trestní kauzy žalobce byl velmi medializován, svědkyně tuto skutečnost potvrdila s tím, že vyznění článků bylo spíše negativní. Svědkyně věděla o zdravotních komplikacích, konkrétně o [redacted] žalobce. Především pak uváděla poškození dobré pověsti žalobce na pracovišti, po návratu byl žalobce skleslý, smutný, působil nemocně, následně byl přerazován na jiná oddělení, konkrétně oddělení trestní. Poškození dobré pověsti žalobce po jeho návratu z trestního stíhání se dle výpovědi svědkyně projevovalo i v opakovaných námitkách podjatosti vznášených ze strany účastníků řízení, které však nebyly nikterak odůvodněné, dle svědkyně byly pouze vedené snahou vyhnout se souzení daného případu žalobcem. O vzájemných vztazích žalobce a doktora K [redacted] bývalého předsedy soudu, svědkyně nevěděla.
11. Z účastnického výsledku žalobce má soud za zjištěno, že tento se podrobně vyjadřoval k jednotlivým fázím předcházejícím vedení trestního řízení a jeho zahájení, a následně popisoval i okolnosti vedení trestního stíhání, včetně řízení navazujícího, správního. Popisoval agendy, kterými prošel a následně přemístění na úsek trestní, když toto označoval jako naschvál bývalého předsedy soudu, doktora K [redacted]. V průběhu veřejného zasedání za účasti obžalovaných, advokátů a státního zástupce, bylo předáno žalobci usnesení o zahájení trestního stíhání, když toto doručování bylo velmi nestandardní. Následovalo 5 let vedení trestního stíhání, kdy byl žalobce nucen prodat byt, neboť měl 2 hypotéky a potřeboval tyto pokrýt finančně, celé trestní stíhání popisoval jako velmi těžkou dobu, kdy čelil velké psychické zátěži ohledně výsledku trestního řízení a taktéž ekonomickým problémům, pokud jde o placení hypotéky a výdajů. Dříve byl zdravý, následně čelil zdravotním problémům, a to [redacted] problémy se zuby. Pokud jde o důvod prodeje bytu v [redacted] uváděl, že tento byl jasný, žalobce s rodinou měl 2 hypotéky, celou rodinu navíc živil, počátkem trestního stíhání mu byl ponížen plat pouze na 50%, hypotéky však byly spočítané na celý jeho příjem. V důsledku vedení trestního stíhání, aby mohl zaplatit hypotéky a taktéž pokrýt životní náklady, byl nucen prodat byt, ve kterém původně bydleli, šlo o byt rodinný. V důsledku nutnosti rychlého prodeje následně žalobce dovozoval taktéž úbytek na ceně v cca 1,5 milionu Kč. Žalobce potvrdil, že celá rodina mu v průběhu trestního řízení věřila, stála za ním, na určitou dobu se i odstěhoval od manželky, která žila v [redacted] žalobce v [redacted] na chalupě. Uváděl tedy určitý rozpad rodinných vztahů po dobu cca 5 let. Taktéž část blízké rodiny se od žalobce odvrátila. Žalobce následně uváděl medializaci na celostátních televizích Prima, Nova, případně Markýza, taktéž v tisku. Na trestní řízení byl pravidelně dotazován ze strany spoluobčanů. Medializaci považoval za naprosto nekorektní až brutální. Pokud jde o vztahy na pracovišti, žalobce potvrdil, že po jeho návratu po ukončení trestního stíhání již byla situace na pracovišti jiná, byl zde nový předseda soudu, doktor D [redacted] a aktuálně se na pracovišti cítí dobře, soudí insolvence, které soudil mnoho let. Celá rodina pak měla trpět poškozením dobrého jména žalobce, pokud jde o manželku, dceru i syna. Žalobce žaloby proti médiím na odškodnění nepodával.
12. Z výpovědi svědka [redacted] V [redacted] S [redacted] učiněné před dožádaným soudem - Okresním soudem v Bratislavě, má soud za zjištěno, že jde o známého žalobce, kterého zná od roku 1998. Před zahájením trestního stíhání na něj působil vyrovnaným a klidným dojmem, byl rozvážený

při společných rozhovorech, měl velké životní zkušenosti, nadhled a inteligenci. V průběhu trestního řízení pak na svědka působil žalobce znechuceně a zklamaně, měl snahu prokázat svou nevinu a očistit své jméno. Po skončení trestního stíhání z něj svědek cítil zadostiučinění a spokojenost. Svědek potvrdil ve své výpovědi skutečnost ohledně pozastavení výkonu funkce soudce a pobírání 60% měsíční platy do konečného rozhodnutí ve věci, s odstupem času však již nevěděl tyto skutečnosti přesně. Uváděl, že se žalobce nikterak svědkovi nesvěřoval, pokud jde o komplikace, které se měly objevit v jeho osobním životě v souvislosti s vedením trestního stíhání. O trestním stíhání žalobce se svědek dozvěděl prostřednictvím sledování zpráv v televizi, následně i ze společných rozhovorů s žalobcem. Žalobci po dobu trestního stíhání plně důvěřoval, medializaci však vnímal jako tendenční, kdy věc byla prezentovaná jako nezpochybnitelná. Pokud jde o následky v osobním, rodinném životě, či následky zdravotní, tyto svědek neznal.

13. Medializace případu vyplývá z článků „[redacted]“ (neuveďeno datum uveřejnění, zdroj – www.zpravy.idnes.cz), „[redacted]“ (ze dne 2. 8. 2014, zdroj – www.ceska-justice.cz), „[redacted]“ (ze dne 30. 4. 2013, zdroj – www.blesk.cz), článku „[redacted]“ (ze dne 30. 4. 2014, zdroj – www.lidovky.cz), článku „[redacted]“ (neuveďeno datum uveřejnění, zdroj – www.zpravv.idnes.cz), článku „[redacted]“ (ze dne 6. 9. 2016, zdroj – www.lidovky.cz), „[redacted]“ (uveřejněným na www.i.rozhlas z 30. 3. 2012), článku „[redacted]“ (uveřejněným na www.justice) ze dne 30. 3. 2012), článku „[redacted]“ (ze dne 30. 3. 2012 uveřejněným na www.tv.nova.cz), článku „[redacted]“ (z 30. 3. 2012, uveřejněným na www.novinky.cz), článku „[redacted]“ (z 30. 3. 2012, uveřejněným na www.zpravy.aktualne.cz), článku „[redacted]“ (z 2. 4. 2012, uveřejněným v [redacted] deníku), článku „[redacted]“ (z 19. 4. 2012, uveřejněným taktéž na webových stránkách [redacted] deníku), článku „[redacted]“ (z 13. 4. 2016, uveřejněný na www.usti.idnes.cz), článku „[redacted]“ (z 5. 8. 2016, uveřejněným na www.usti.idnes.cz), článku „[redacted]“ (z 6. 9. 2016, uveřejněným na www.ceska-justice.cz), článku „[redacted]“ (uveřejněný 6. 9. 2016 na eurozpravy.cz), článku „[redacted]“ (z 24. 1. 2017, uveřejněným na www.lidovky.cz), článků „[redacted]“ (uveřejněným 24. 1. 2017 na www.parlamentnilisty.cz), článku „[redacted]“ (uveřejněným na www.ceska-justice.cz), článku „[redacted]“ (ze dne 30. 3. 2012, uveřejněným na www.i.rozhlas.cz), článku „[redacted]“ (ze dne 17. 1. 2018, uveřejněným na www.ceska-justice.cz), článku „[redacted]“ (z 19. 9. 2017, uveřejněným na www.ceska-justice.cz), článku „[redacted]“ (ze dne 17. 1. 2018, uveřejněným na www.usti.idnes.cz), článku „[redacted]“ (z 16. 1. 2018, uveřejněným na www.blesk.cz), článku „[redacted]“ (z 19. 9. 2017, uveřejněným na www.blesk.cz), článku „[redacted]“ (článek uveřejněný na www.nssoud.cz ze dne 17. 1. 2018), článku „[redacted]“ (uveřejněným na www.denik.cz, dne 2. 4. 2012), článku „[redacted]“ (ze dne 17. 1.

2018, uveřejněném na www.novinky.cz), článku „[redacted]“, článku „[redacted]“ (uveřejněném na www.spigl.blokspot.com, 27. 9. 2018), článku „[redacted]“ (z 30. 3. 2012, uveřejněném na www.zpravy.aktualne.cz), článku „[redacted]“ (článek z 30. 3. 2012, uveřejněný na www.tyden.cz), článku „[redacted]“, (uveřejněný dne 6. 9. 2016 na www.globe24.cz), článku „[redacted]“ (z 16. 8. 2017, uveřejněném na www.ceska-justice.cz), článku „[redacted]“ (uveřejněném na www.justicetv.cz, z 30. 3. 2012), článku „[redacted]“ (z 16. 1. 2018, uveřejněném na www.brnan.cz), článku „[redacted]“ (z 30. 3. 2012, uveřejněném na www.tn.nova.cz).

14. Žalobce soudu dále k doplnění dokazování předložil dopis adresovaný Prezidentu České republiky, prof. Ing. Václavu Klausovi z 10. 11. 2003 [redacted] M [redacted] K [redacted] předsedou [redacted] soudu v [redacted] který doporučuje žalobce na funkci soudce Ústavního soudu, k prokázání krácení příjmu v rozhodném období jeho trestního řízení doložil dohoda o srážce z platu vydaná [redacted] soudem [redacted] [redacted] ze dne 4. 9. 2018, dopady trestního řízení dále nad rámec svědeckých výpovědí prokazoval čestným prohlášením [redacted] J [redacted] P [redacted] z 28. 9. 2018, čestným prohlášením o dopadech trestního řízení z 3. 3. 2018 O [redacted] P [redacted] čestným prohlášením z 30. 9. 2018 [redacted] R [redacted] P [redacted] k prokázání uskutečnění prodeje bytu doložil kupní smlouvu č. [redacted] uzavřenou mezi J [redacted] P [redacted] [redacted] R [redacted] P [redacted] jako prodávajícími a [redacted] D [redacted] R [redacted] jako kupujícími z 19. 9. 2015, včetně výpisu z katastru nemovitostí LV [redacted] Katastrální území [redacted] [redacted] k prokázání zdravotních problémů závěrečnou zprávu [redacted] nemocnice [redacted] chirurgické oddělení, s neuvedením data vyhotovení, nicméně s hospitalizací pana žalobce [redacted] [redacted] k prokázání existence úvěrů doložil výpisy z účtu k úvěru č. [redacted] adresované panu žalobci ze strany Hypoteční banky s datem 30. 9. 2014 a 31. 3. 2014. K prokázání skutečností, že v souvislosti s vedením trestního řízení proti žalobci byly následně vůči jeho osobě činěny námitky podjatosti, žalobce doložil spisu námitky podjatosti soudce podané ke sp. zn. [redacted] žalobce [redacted] V [redacted] Š [redacted] žalovaný [redacted] N [redacted] T [redacted] s žádostí o následné odročení ústního jednání, námitku podjatosti pana žalobce, adresovanou k téže spisové značce 6. 5. 2012 Vrchnímu soudu v Praze, usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. [redacted], resp. [redacted] ohledně vyřízení námitky s tím, že soudce [redacted] soudu v [redacted] R [redacted] P [redacted] je vyloučen z projednávání a rozhodování věci, vedené u [redacted] soudu [redacted] sp. zn. [redacted] [redacted] rozhodnutí datované 18. 10. 2017.

15. Ze spisu **Nejvyššího správního soudu sp. zn. 13 Kss 3/2010** má soud za prokázán následující průběh kárného řízení: Dne 20. 4. 2010 byl podán návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti podle § 8 odst. 2, písm. f) zákona č. 7/2002 Sb., proti žalobci, kdy nejméně v 6 případech měl manipulovat s protokoly, konkrétně u [redacted] soudu [redacted] v řízení [redacted] z 5. 2. 2009, u téhož soudu u sp. zn. [redacted] z 14. 8. 2008, dále u téhož soudu sp. zn. [redacted] dne 22. 1. 2009, dále u téhož soudu sp. zn. [redacted] – 17. 2. 2009, dále pod sp. zn. [redacted] dne 16. 10. 2008 a [redacted] dne 15. 10. 2008, vše vedené u [redacted] soudu [redacted]. Následně 2. 8. 2010 byl dočasně zproštěn výkonu funkce soudce rozhodnutím ministra spravedlnosti podle § 100 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb., kdy mu náleželo pouze 50% platu. Proti tomuto rozhodnutí byly následně podány námitky dne 8. 8. 2010, ústní jednání bylo nařízeno na 15. 9. 2010 a dále nařízeno neveřejné zasedání o námitkách na 24. 8. 2010. Usnesením následně sp. zn. 13 Kss 3/2010-100 byly námitky žalobce zamítnuty 24. 8. 2010. Ve spise je založen protokol o ústním jednání z 15.

9. 2010, kdy proběhl účastnický výslech žalobce, výslech svědků N [redacted] L [redacted], V [redacted] B [redacted] a dále M [redacted] B [redacted] P [redacted] H [redacted], [redacted] A [redacted] P [redacted] a M [redacted] H [redacted]. Další ústní jednání bylo nařízeno na 11. 11. 2010. Ve spise je založen protokol na č. l. 299 spisu, kdy došlo k výslechu dalších svědků, a to pana J [redacted] B [redacted] M [redacted] V [redacted], [redacted] P [redacted] S [redacted], [redacted] Š [redacted], [redacted] K [redacted] a [redacted] T [redacted]. Další ústní jednání se konalo 13. 12. 2010, kdy došlo k výslechu svědků paní [redacted] M [redacted] C [redacted] P [redacted] K [redacted] a [redacted] R [redacted]. následovalo jednání 14. 12. 2010, kdy došlo k vyhlášení rozhodnutí, kdy pod výrokem I. byl pan žalobce uznán vinným z kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., a bylo mu uloženo kárné opatření, pokud jde o snížení platu o 30% na 12 měsíců, pokud jde o jeden skutek ze 14. 8. 2008, ve zbytku pod výrokem I. byl zproštěn kárného provinění z dalších 5 skutků podle § 87 odst. 1, protože skutek nebyl prokázán. Rozhodnutí je opatřeno doložkou právní moci 14. 12. 2010. Následoval návrh na povolení obnovy řízení 6. 4. 2011, dále bylo rozhodováno Nejvyšším správním soudem o povolení obnovy 11. 5. 2011, kdy výrok I. byl zrušen v celém rozsahu původního rozhodnutí a po opravném usnesení bylo rozhodnutí zrušeno v celém rozsahu. Bylo zasíláno taktéž podání trestního oznámení na žalobce z 20. 5. 2011, které je založeno ve spise, a další ústní jednání bylo odročováno. Taktéž je ve spise založeno rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 775/11 ze dne 13. 7. 2011 o odmítnutí ústavní stížnosti proti výroku o uložení kárného opatření. Další jednání bylo nařízeno u kárného soudu 12. 10. 2011, z protokolu na č. l. 596 vyplývá provedení listinných důkazů a dále svědeckých výpovědí paní M [redacted] H [redacted] a pana [redacted] P [redacted]. Je taktéž založeno usnesení podle § 160 odst. 1 o zahájení trestního stíhání žalobce z 21. 3. 2012 Policií České republiky č. j.: [redacted] pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2, písm. a) a c) trestního zákoníku. Usnesením Nejvyššího správního soudu sp. zn. 13 Kss 3/2010 ze dne 9. 10. 2012 bylo řízení podle § 15 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., přerušeno, následně byla založena obžaloba ve vedlejších trestním řízení a byly činěny dotazy na průběh trestního řízení. 9. 5. 2016 potom došel návrh na pokračování v řízení a nařízení jednání ve věci a dále 15. 6. 2016 opakovaný návrh na pokračování v řízení. Soud následně sděloval právní zástupkyni žalobce 16. 6. 2016 informaci, že dosud nelze v řízení pokračovat pro nepostoupení spisu ze strany soudu. Následně bylo nařízeno neveřejné zasedání na 17. 5. 2017, kde bylo vyhlášeno usnesení o pokračování v řízení, následovalo ústní jednání 19. 9. 2017, které bylo konáno a následně odročeno na 29. 11. 2017 a toto následně přeloženo na nový termín 16. 1. 2018. V rámci tohoto ústního jednání byly provedeny listinné důkazy a dále jednání odročeno za účelem vyhlášení rozhodnutí na 17. 1. 2018, kdy došlo k vyhlášení rozhodnutí, kdy byl žalobce uznán vinným ve věci jednoho skutku ze 14. 8. 2008 a byl mu uložen trest v podobě snížení platu o 15% na 5 měsíců, na rozhodnutí je vyznačena doložka právní moci 17. 1. 2016.
16. Soud zamítal další návrhy na doplnění dokazování listinnými důkazy navrženými ze strany žalobce, pokud jde o navrhovanou projekci TV ze zpravodajství TV Nova pro nadbytečnost, a to s ohledem i na právní posouzení jednotlivých dílčích nároků žalobou žádaných. S ohledem na právní hodnocení věci pak soud dále nehodnotil provedené dokazování k výši nemajetkové újmy žádané z titulu nezákonného rozhodnutí (pokud jde o srovnávací judikaturu).
17. Na základě provedení dokazování soud činí tento závěr o skutkovém stavu věci: Proti žalobci bylo vedeno od 12. 4. 2012 do 5. 1. 2017, tedy po dobu 4 let a 9 měsíců, trestní řízení pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), c) trestního zákona. V průběhu trestního řízení 30. 11. 2015 vydal Okresní soud v Mělníku odsuzující rozsudek ve věci, proti rozhodnutí bylo podáno odvolání a Krajský soud v Praze 13. 4. 2016 usnesením rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc postoupil Nejvyššímu správnímu soudu České republiky, jako soudu kárnému, když skutek není trestním činem, ale mohl by být posouzen jako kárné provinění. Trestní stíhání bylo pravomocně skončeno ke dni 13. 4. 2016. Následně byla proti tomuto usnesení podána dovolání, která však

byla usnesením Nejvyššího soudu z 8. 12. 2016 odmítnuta. 17. 1. 2018 vydal Nejvyšší správní soud rozhodnutí, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání kárného provinění. 30. 6. 2017 žalobce uplatnil u žalované nároky na náhradu nemajetkových újem z nezákonného trestního stíhání vedeného před Okresním soudem v Mělníku pod sp. zn. [REDAKCE] ve výši 2 500 000 Kč, a nemajetkové újmy z téhož řízení z titulu nepřiměřené délky řízení ve výši 170 000 Kč. Žalovaná požadavku žalobce na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění ani z jednoho odpovědnostního titulu nevyhověla stanoviskem z 23. 8. 2018, a to částečně pro vznesenou námitku promlčení k nároku na náhradu nemajetkové újmy z nezákonného rozhodnutí, částečně pro absenci odpovědnostního titulu týkajícího se nepřiměřené délky řízení. Trestní věc žalobce byla projednávána na 3 stupních soudní soustavy, 1x soudem prvního stupně, 1x soudem odvolacím a 1x soudem nejvyšším. Trestní řízení bylo do určité míry zatíženo procesní složitostí věci, policejní orgán opakovaně žádal o prodloužení lhůty k vyšetřování podle § 167 odst. 2 trestního řádu, byl zjištěn průtah v období rozhodování o odnětí a příkázání věci (od 30. 10. 2013 do 31. 7. 2014).

18. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/98 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím, nebo nesprávným úředním postupem, a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb. o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v účinném znění (dále jen „OdpŠk“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
19. Podle § 5 OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena za a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, za b) nesprávným úředním postupem.
20. Podle § 7 odst. 1 OdpŠk právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
21. Podle § 8 odst. 1 OdpŠk nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
22. Podle § 13 odst. 1 OdpŠk odpovídá stát za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle odst. 2 právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
23. Podle § 31a odst. 1 OdpŠk bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož ustanovení, zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
24. Podle § 32 odst. 3 OdpŠk nárok na náhradu nemajetkové újmy podle tohoto zákona se promlčí za 6 měsíců ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o vzniklé nemajetkové újmě, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy nastala právní skutečnost, se kterou je vznik nemajetkové újmy spojen.

Vznikla-li nemajetková újma nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí, nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, neskončí promlčecí doba dříve, než za 6 měsíců od skončení řízení, v němž k tomuto nesprávnému úřednímu postupu došlo.

25. Po právní stránce soud předmětnou věc posoudil podle ustanovení § 1 odst. 1, § 5 písm. a), b), § 8, § 13, § 31a a § 32 odst. 3 OdpŠk, když se žalobce po žalované domáhal zaplacení jednak zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 2 500 000 Kč z titulu nezákonného trestního stíhání a vydání nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném před Okresním soudem v Mělníku pod sp. zn. [redacted] a taktéž nemajetkové újmy, která mu měla vzniknout v souvislosti s tvrzeným nesprávným úředním postupem v témže řízení ve výši dalších 170 000 Kč a omluvy. To vše za situace, kdy původně žalobou uplatnil několik dílčích nároků žádaných v celkové výši 2 670 000 Kč a omluvu, když žalovaná na jeho předběžně uplatněný nárok nikterak nehradila a omluvu mu neposkytla. V řízení bylo prokázáno, že žalobce postupem podle § 14 odst. 1, 3 OdpŠk u žalované předběžně své nároky uplatnil, proto věc může být projednána před soudem (§15 odst. 2 OdpŠk).
26. Soud zkoumal, zda jsou kumulativně splněny 3 základní podmínky pro odpovědnost státu za nemajetkovou újmu tak, jak je žalobce žádal, a to existence odpovědnostního titulu, příčinné souvislosti a vzniku a výše újem, když existence těchto podmínek musí být bezpečně prokázána a důkazní břemeno pak leží na žalobci.
27. V první řadě se soud zaměřil na posouzení důvodnosti námitky promlčení vznesené ze strany žalované k nároku na náhradu nemajetkové újmy z vydání nezákonného rozhodnutí. Jak soud uvedl shora, žalobce uplatnil celkem 2 nároky na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu ze dvou různých odpovědnostních titulů, jednak z nezákonného rozhodnutí, jednak z nesprávného úředního postupu. Soud námitku promlčení vznesenou žalovanou co do prvního z odpovědnostních titulů, nároku na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu z nezákonného rozhodnutí, shledal důvodnou. V řízení vedeném před Okresním soudem v Mělníku pod sp. zn. [redacted] bylo prokázáno vydání nezákonného rozhodnutí, jímž je usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce ze dne 21. 3. 2012, když v řízení bylo prokázáno a mezi účastníky konec konců bylo učiněno nesporným, že trestní stíhání vyústilo ve vydání usnesení Krajského soudu v Praze z 13. 4. 2016, jímž odvolací soud zrušil rozsudek soudu prvního stupně 30. 11. 2015 a věc postoupil Nejvyššímu správnímu soudu České republiky, jako soudu kárnému. K tomuto dni pak bylo pravomocně trestní stíhání žalobce skončeno, následně pak pokračovalo v rovině kárného řízení vedeného před Nejvyšším správním soudem (konkrétně řízení vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 13 Kss 3/2010). Nárok na náhradu škody dle § 8 OdpŠk způsobené nezákonným rozhodnutím pak lze uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno, nebo změněno příslušným orgánem, když rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Za okamžik skončení řízení je přitom třeba považovat právní moc posledního rozhodnutí, které bylo v řízení vydáno (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu Cpjn 206/2010). Okamžik pravomocného skončení řízení, které dále pokračuje (např. mimořádnými opravnými prostředky, jako tomu bylo v předmětném řízení, kdy žalobce pokračoval podáním dovolání, které bylo následně Nejvyšším soudem 8. 12. 2016 odmítnuto), je nerozhodný pro posouzení běhu promlčecí doby ve smyslu § 32 odst. 3 OdpŠk. Podle tohoto ustanovení se totiž nárok na náhradu nemajetkové újmy promlčí za 6 měsíců ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o vzniklé nemajetkové újmě, nejpozději do 10 let ode dne, kdy nastala právní skutečnost, se kterou je vznik nemajetkové újmy spojen. Okamžik, kdy se poškozený o skončení řízení dozví, je významný pouze z hlediska běhu subjektivní promlčecí lhůty, neboť tímto okamžikem dochází k odstranění nejistoty ohledně výsledku řízení, do níž byl v důsledku nepřiměřeně dlouze vedeného řízení uveden, a v níž byl udržován. O skončení řízení se žalobce dozvěděl v okamžiku vyhlášení rozhodnutí, neboť ze spisového materiálu se podává, že žalobce byl

účasten veřejného zasedání konaného u Krajského soudu v Praze, kdy došlo k rozhodnutí o odvolání, v rámci něhož předmětné usnesení bylo vydáno. S ohledem na skutečnost, že žalobce v době vydání rozhodnutí o postoupení věci Nejvyššímu správnímu soudu a zrušení napadeného rozsudku byl přítomen jednání odvolacího soudu, jak vyplývá z předmětného rozhodnutí, kdy toto nabylo právní moci téhož dne, tedy 13. 4. 2016, od tohoto dne počíná běžet běh subjektivní promlčecí lhůty pro podání žádosti žalobce o odškodnění nemajetkové újmy z titulu tohoto tvrzeného odpovědnostního titulu (srovnej usnesení Nejvyššího soudu z 20. 11. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2093/2012). O tomto předběžném právním názoru, pokud jde o posouzení tohoto nároku, byl žalobce před vyhlášením rozhodnutí soudem prvního stupně poučen, když byl upřesněn původní právní názor vznesený již v průběhu řízení ohledně nedůvodnosti námitky promlčení a bylo konkretizováno, pro který odpovědnostní titul a nárok žalobou uplatněný odškodňovací soud spatruje námitku promlčení důvodnou, pro jaký nárok pak je námitka promlčení nedůvodná.

28. Námitka promlčení uplatněná státem obecně není výkonem práva v rozporu s dobrými mravy. Dobrým mravům zásadně neodporuje, namítá-li někdo promlčení práva uplatňovaného vůči němu, neboť institut promlčení přispívající k jistotě v právních vztazích je institutem zákonným a tedy použitelným ve vztahu k jakémukoli právu, které se podle zákona promlčuje. Uplatnění promlčecí námitky by se přičilo dobrým mravům jen v těch výjimečných případech, kdy by bylo výrazem zneužití tohoto práva na úkor účastníka, který marné uplynutí promlčecí doby nezavinil, a vůči němuž by za takové situace zánik nároku na plnění v důsledku uplynutí promlčecí doby byl nepřiměřeně tvrdým postihem ve srovnání s rozsahem a charakterem jím uplatňovaného práva a s důvody, pro které své právo včas neuplatnil (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 5. 2011 sp. zn. 30 Cdo 4112/2010). Subjektivní promlčecí doba tedy počíná běžet od okamžiku, kdy obviněnému, tedy žalobci, bylo oznámeno rozhodnutí, jímž bylo trestní stíhání žalobce skončeno, tedy v projednávané věci ve smyslu § 257 odst. 1 písm. b) trestního řádu byl napadený rozsudek soudu prvního stupně, jímž byl žalobce původně odsouzen za trestnou činnost, která mu byla kladena za vinu, zrušen, a věc postoupena Nejvyššímu správnímu soudu ČR jako soudu kárnému, neboť skutek není trestním činem a mohl by být posouzen jako kárné provinění. Od data 13. 4. 2016, kdy žalobci počala běžet 6 měsíční promlčecí doba ve smyslu ustanovení § 6, 14 a 15 OdpŠk, k uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy u žalované, žalobce však tento včas neuplatnil, když nárok uplatnil až dne 30. 6. 2017, tedy po více jak 1 roce. Odepření námitky promlčení pak lze přiznat pouze za mimořádných okolností, které prolamují princip právní jistoty, a jen na základě skutečností, které nastaly poté, co vzniklo právo, jehož prosazení se žalovaný brání. Mimořádné okolnosti pro prolomení principu právní jistoty soud v projednávaném případě neshledal. Žalobce se proto dovolává dobrých mravů nedůvodně (rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 1839/2000, či rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2908/2014). Na žalobci totiž bylo, aby si počínal v duchu právní zásady, podle níž „práva svědčí bdělým“ (*vigilantibus iura scripta sunt*), přičemž musel vědět, že mu v dalším řízení vedeném po zrušení rozhodnutí soudu prvního stupně již nehrozí odsouzení za vinu trestným činem, tím méně uložení trestu. Žalobou vznesená námitka promlčení musí z korektivu dobrých mravů proto obstát. Soud proto uzavírá, že nárok na náhradu nemajetkové újmy z titulu nezákonného rozhodnutí žalobci nepřiznal pro řádně a včas vznesenou námitku promlčení ze strany žalované a ve výši 2 500 000 Kč s příslušenstvím jej v plném rozsahu zamítal.
29. S ohledem na skutečnost, že žalobce poté, co odstranil vady žaloby spočívající v neurčitosti omluvy, kterou žalobou taktéž jako jeden z dílčích žalobních nároků žádal, přičemž jí mj. žádal taktéž ve formě zaslání úředního dopisu týkajícího se omluvy za nezákonné trestní stíhání, tento nárok soud důvodným taktéž neuznal. Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2387/2012 podle § 32 odst. 3 zákona č. 82/98 Sb., se promlčuje i nárok na náhradu nemajetkové újmy osobní povahy, zejména v podobě konstatování porušení práva, nebo

omluvy. V tomto případě i tento požadavek na omluvu je nárokem promlčeným. Promlčecí doba podle § 32 odst. 3 věty první zákona č. 82/98 Sb., počíná běžet dnem následujícím po dni, v němž zprošťující rozsudek, nebo usnesení o zastavení trestního stíhání nabylo právní moci (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1687/2013).

30. Pokud jde o druhý odpovědnostní titul, nesprávný úřední postup, zde nárok na nepřiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu soud promlčeným není, a to z důvodu ustanovení § 32 odst. 3 věty druhé OdpŠk. Vznikla-li totiž nemajetková újma nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí, nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, neskončí promlčecí doba dříve, než za 6 měsíců od skončení řízení, v němž k tomuto nesprávnému úřednímu postupu došlo. Zde je pak třeba vycházet z toho, že konečným okamžikem vyřízení, je okamžik nabytí právní moci posledního rozhodnutí, které bylo v daném řízení vydáno. V podmínkách České republiky je tedy nutno do doby řízení započítat i případné řízení o dovolání (na rozdíl právě od nároku na přiměřené zadostiučinění z nezákonného rozhodnutí), řízení o kasační stížnosti i řízení o stížnosti ústavní, a to i tehdy, bylo-li toto řízení pro poškozeného neúspěšné. Nejvyšší soud to dovedl v rozsudku ze dne 10. 3. 2011 sp. zn. 30 Cdo 2742/2019 a uvedeně má oporu i v rozsudku senátu druhé sekce ESLP ze dne 6. 9. 2015 ve věci Volf proti České republice, stížnost č. 7847/01, odst. 31, nebo z rozsudku senátu téže sekce ESLP z 15. 6. 2014 ve věci Houřová proti České republice, stížnost č. 58178/00, odst. 25. Za skončení řízení se tedy obecně považuje okamžik nabytí právní moci posledního rozhodnutí, které bylo v uvedeném řízení vydáno, v intencích aktuálního posuzovaného řízení pak jde právě o rozhodnutí o dovolání ze dne 8. 12. 2016, které bylo rozhodnutím Nejvyššího soudu odmítnuto. O tomto rozhodnutí se pak žalobce dozvěděl, jak bylo v řízení prokázáno, až doručením tohoto rozhodnutí, a to konkrétně obhájci žalobce 10. 1. 2017, respektive žalobci dokonce až dne 14. 1. 2017. Teprve od data následujícího po doručení tohoto rozhodnutí bylo možno započít běh subjektivní promlčecí doby pro přiznání nároku na zadostiučinění z nesprávného úředního postupu, když žádost byla k žalované podána 30. 6. 2017, byly tedy naplněny podmínky § 15 OdpŠk, když žalobce řádně svůj nárok v 6 měsíční lhůtě ve smyslu § 32 odst. 3 OdpŠk uplatnil. Po období předběžného vyřízení nároku, maximálně po dobu 6 měsíců, by došlo ke stavení promlčecí doby, a pro včasné neprojednání v zákonné lhůtě žalobce podal včas 29. 12. 2017 žalobu ke zdejšímu soudu. Z uvedeného tedy vyplývá, že námitka promlčení, která byla zaslána ze strany žalované k tomuto nároku, není námitkou důvodnou.
31. Při úvaze o formě a výši zadostiučinění v daném případě, vzal soud v potaz celkovou délku řízení trvajícího 4 roky a 9 měsíců (od 12. 4. 2012, tak jak jej vymezil žalobce, do 5. 1. 2017 tak, jak tuto dobu vymezil žalobce, ač rozhodnutí dovolacího soudu bylo žalobci doručeno 10. 1. 2017), když soud v projednávané věci zjistil období průtahů a nečinnosti, a to jednak v období vyšetřování, kdy policejní orgán opakovaně žádal o prodloužení lhůty k vyšetřování podle § 167 odst. 2 trestního řádu ve dnech 18. 2. 2012, 10. 7. 2012 a 7. 8. 2012, což se jeví nestandardním, a určitý průtah soud vysledoval i v případě úseku rozhodování o odnětí a příkázání věci v období od 30. 10. 2013, kdy bylo rozhodováno Okresním soudem v Ústí nad Labem a následně až 31. 7. 2014 rozhodováno Nejvyšším soudem a věc předkládána Vrchnímu soudu v Praze, přičemž až 8. 9. 2014 teprve bylo rozhodnuto Vrchním soudem v Praze a nařízeno hlavní líčení až 26. 8. 2015. Z důvodu dílčích průtahů na straně státu, které zapříčinily celkovou nepřiměřenou délku řízení, soud shledal existenci odpovědnostního titulu, přičemž dospěl k závěru, že s ohledem na specifikum projednávané věci a četnost průtahů není na místě pouhé konstatování porušení práva na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě, a je na místě žalobce odškodnit finančně. Pro určení částky základního finančního zadostiučinění soud vycházel z částky 15 000 Kč za rok trvání daného řízení, když neshledal v daném řízení zvláštní okolnosti, které by jej vedly ke stanovení částky vyšší, a to i s přihlédnutím na celkovou délku, která se nejvíce jeví délkou jakkoliv enormní. V souladu s judikaturou Nejvyššího soudu pak soud stanovil za první 2 roky částku finančního plnění v částce poloviční a dospěl tak k základní

částce za 4 roky a 9 měsíců finančního plnění v částce 56 250 Kč. Tuto částku následně podrobil jednotlivým kritériím § 31a OdpŠk, když s ohledem na složitost ponížoval částku o 10% s ohledem na tři stupně soudní soustavy, na kterých bylo řízení projednáváno (1x před soudem prvního stupně, 1x před soudem odvolacím a 1x před soudem Nejvyšším), dále přistoupil pak k ponížení o dalších 30% z důvodu procesní složitosti věci. V řízení bylo prokázáno, že byla podána námitka podjatosti policejního orgánu, byla žádána součinnost s ohledem na povahu věci od Nejvyššího správního soudu, kde již probíhalo řízení o kárném provinění a taktéž součinnost [REDAKCE]. Bylo rozhodováno o odnětí a příkázání věci podle § 25 trestního řádu ve smyslu ustanovení § 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu, byl podán návrh na zastavení řízení, se kterým se soud musel vypořádat, byl podán podnět k výkonu dohledu nad činností OSZ Mělník, opakované námitky podjatosti Policie České republiky z 1. 3. 2012, opětovný podnět k výkonu dohledu nad OSZ Mělník, rozhodováno o místní příslušnosti, rozhodováno o odejmutí věci Okresnímu soudu v Ústí nad Labem a příkázání věci Okresnímu soudu v Mělníku a docházelo taktéž k opakovanému připojování spisu u Okresního soudu v Mělníku. Opakovaně pak bylo rozhodováno o svědečném v rámci prováděných výsledků svědků. Těch bylo vyslechnuto celkem 10 v rámci 4 hlavních líčení. Pokud jde o kritérium jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, soud z tohoto důvodu neponížoval ani nepovyšoval základní částku finančního zadostiučinění, když nedospěl k závěru, že by žalobce jakkoliv řízení (nad rámec procesních návrhů, které však mu trestní řád umožňuje) prodlužoval, či jakkoli bránil jeho včasnému skončení. Pokud jde o postup orgánů veřejné moci během řízení, ani z tohoto důvodu soud nepovyšoval ani neponížoval základní částku finančního zadostiučinění, když má za to, že tento byl již dostatečně zohledněn ve formě a výši přiznaného zadostiučinění. Posledním kritériem, kterým se soud zabýval, bylo kritérium významu předmětu řízení pro poškozeného. V daném případě bylo zjištěno, že jde o řízení trestní, se kterým judikatura ESLP spojuje zvýšený význam řízení pro účastníka, nesporně tomu tak bylo i v tomto projednávaném případě, kde žalobce i koneckonců v rámci své účastnické výpovědi a svědeckých výpovědí tvrdil významný zásah do osobnostní stránky a tedy význam řízení, včetně jeho výsledku. Soud proto povyšoval základní částku přiměřeného zadostiučinění z důvodu významu o 20%. Soud proto sumarizuje, že celkově částku 56 250 Kč ponížil o 20% z důvodu kritérií uvedených shora a dospěl tak k výsledné částce 45 000 Kč, kterou shledal částkou adekvátní daným okolnostem projednávaného případu. Tuto částku potom, včetně zákonných úroků z prodlení žádaných správně dle předpisů práva občanského od uplynutí 6 měsíců od uplatnění nároku žalobce u žalované, tedy od 31. 12. 2017 do zaplacení, žalobci pod výrokem I. přiznal.

32. Co do zbytku nároku soud s ohledem na argumentaci uvedenou shora, tedy s ohledem na námitku promlčení, která byla vznesená žalovanou co do nároku na náhradu nemajetkové újmy z nezákonného rozhodnutí, a co do zbytku nároku, který soud neseznal důvodným, pokud jde o nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu z titulu nesprávného úředního postupu, soud pod výrokem II. zamítal. Shodně pak soud postupoval, pokud jde o omluvu, kterou žalobce žádal, neboť pro promlčení nároku na omluvu ani této nebylo možné vyhovět (výrok III.).
33. Pokud jde o nárok na náhradu nákladů řízení, soud vycházel z kumulace nároků a aktuální judikatury Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1435/2015, která při určování poměrů úspěchu a neúspěchu účastníka vychází ze vzájemného poměru tarifních hodnot takto uplatněných nároků dle advokátního tarifu. V projednávaném případě žalobce žalobou požadoval jednak nárok na zaplacení přiměřeného zadostiučinění z titulu nesprávného úředního postupu, jednak nárok na zaplacení přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu z nezákonného rozhodnutí (včetně omluvy). Žalobce byl úspěšný pouze v nároku na náhradu přiměřeného zadostiučinění z titulu nesprávného úředního postupu, když rozhodnutí o výši plnění záviselo na úvaze soudu

ve smyslu ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř., a soud co do základu nároku žalobě vyhověl poměrně. Žalobce byl zcela neúspěšný, pokud jde o nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění z titulu nezákonného rozhodnutí pro řádně vznesenou námitku promlčení nároku, taktéž pak nedůvodným byl nárok na omluvu. Z důvodu 50% úspěšnosti každého z účastníků soud pod výrokem IV. rozhodoval o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení ve smyslu ustanovení § 142 odst. 2 o. s. ř. za použití § 142 odst. 3 o. s. ř.

34. Pokud jde o náhradu nákladů státu, soud uvádí, že státu v průběhu řízení vznikly náklady spočívající ve vyplaceném svědečném R. P. usnesením č. j. [REDACTED] z 5. 5. 2021, které nabylo právní moci 26. 5. 2021, v částce 1 558 Kč. Tyto náklady státu pak ve smyslu ustanovení § 148 o. s. ř. odst. 1 soud uložil k poměrnému zaplacení každému z účastníků s ohledem na výsledek sporu, a to ve výši 50% pro každého z nich (výrok V., VI.).
35. Lhůta k plnění ve výroku I. a VI., byla stanovena ve lhůtě 15 dnů s ohledem na organizačně technické možnosti plnit, lhůta k plnění ve výroku V. pak ve lhůtě 3 dnů, když soud neshledal důvod pro stanovení lhůty delší, či plnění ve splátkách dle ustanovení § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího, ve třech vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem, či nařízení exekuce.

Praha 18. srpna 2022

Mgr. Lucie Vítková v. r.
soudkyně